

Copleșit de tristețe, pescarul s-a așezat pe o buturugă. Ce să facă, încotro să meargă? Când peștișorul de aur a ieșit iar din apă, bătrânul i-a povestit totul și, oftând, l-a rugat să facă totul cum era înainte.

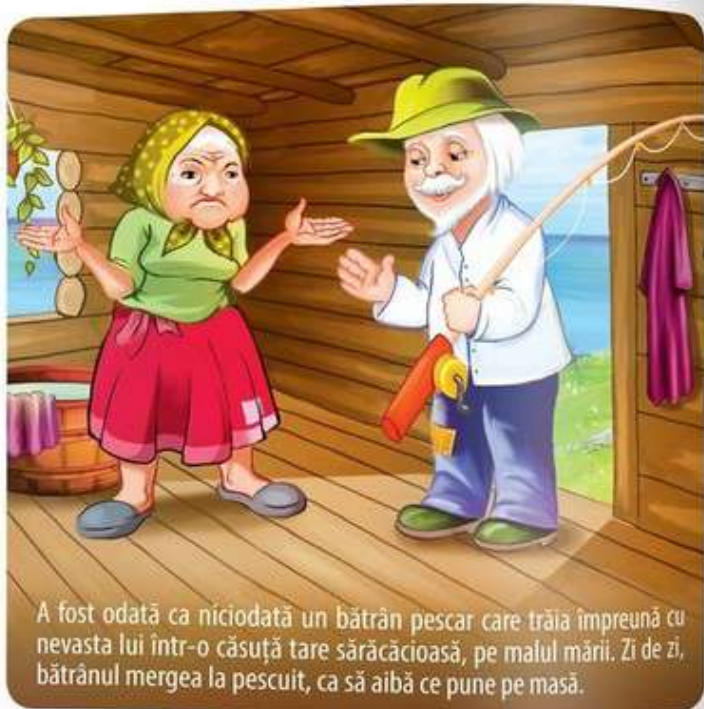
Peștișorul de aur a făcut un semn și a dispărut sub apă. Iar când s-a întors acasă, pescarul și-a găsit nevasta așteptându-l zămbitoare în pragul vechii lui căsuțe șubrede. Ce și-ar fi putut dori mai mult?

Peștișorul de aur i-a împlinit și a doua dorință. Când s-a întors pescarul de pe mare, a văzut în locul căsuței lui o casă mare, trainică și frumoasă. Dar nevasta era tot nemulțumită.

— Peștișorul de aur, iartă-mă că te necăjesc din nou, dar nici acum nevasta mea nu e fericită... Își dorește un castel măreț, cu grădini și slujitori.

A fost odată ca niciodată un bătrân pescar care trăia împreună cu nevasta lui într-o căsuță tare sărăcăcioasă, pe malul mării. Zi de zi, bătrânul mergea la pescuit, ca să aibă ce pune pe masă.

Într-o zi, pescarul a prins în undiță un peștișor cu totul de aur.
— Fie-ți milă de mine și dă-mi drumul, s-a rugat peștișorul. Dacă îmi cruți viața, am să-ți îndeplinesc trei dorințe.